

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. október 25.
Évközi 30. vasárnap

A hit útján

Valamikor Noé idejében kezdődhetett az egész. Felézett az égre, a nap ragyogóan sütött, egy tenyérnyi felhőske sem látszott az égen. „Özönvíz? Miféle özönvíz?” - tűnődött magában. Aztán mégis kiválasztott egy magas hegyet és a tetején építeni kezdte a bárkát.

Később jött Ábrahám, aki a sivatagba terelte a nyáját, ment egész családjával, bár fogalma sem volt róla, miként lesz nagy néppé. Évszázadokkal később Mózes odaállt a Vörös-tenger partjára, háta mögött az egész nép. „Mekkora hatalmas tenger! Ezen fogunk mi átkelni? Itt fogunk megszabadulni a minket fenyegető egyiptomiaktól?” - forogtak a gondolatok a fejében. Aztán mégis ráütött botjával a tengerre. Ismét később a názáreti leány, Mária szemlélve hallgatta az angyal szavait. „Gyermekem fog születni? Hogyan? Hiszen még férjem sincs?” - kérdezte csodálkozva, aztán mégis kimondta az igent. Néhány évvel később a galileai halász Péter fejében született meg a kérdés: „Emberhalász? Miféle emberhalász leszek én?” Aztán otthagya bárkáját, hálóit és elindult az őt megszólító vándortanító után.

Idézhetünk volna még jónéhányat az ószövetség vagy az újszövetség alakjai közül, s folytathatnánk a sort az egyháztörténelem nagy személyiségeivel, de talán ez a néhány példa is elegendő annak bemutatására, hogy milyen az, amikor valaki rálép a hit útjára. Milyen az, amikor valaki minden bizonytalanságot félretesz és hisz annak az ígéretnek, amit Isten tesz neki.

Napjainkban sok embernél a hit elvesztette jelentőségét. Vannak, akik azt gondolják, hogy a hit mankót jelent a gyenge emberek számára. Nehezen állják meg helyüket a világban, szükségük van támaszra és úgy gondolják, hogy a vallásban találják meg azt a támogatást. Mások azt állítják, hogy ők erősek, nincs szükségük erre a mankóra, megállják helyüket az életben. Életük gondjait, problémáit a maguk erejéből meg tudják oldani, nincs szükségük égi segítségre. E gondolkodás hátterében tulajdonképpen az áll, hogy az ember önmagában hisz. A másik ok az lehet, hogy sokan önbecsapásnak tartják a vallásos hitet. Olyan dolognak, amely nem igazolható tudományos módszerekkel és az emberek csak azért találták ki maguknak, hogy biztonságérzetük legyen.

Az első lépés

A hit szilárd alap, kiindulópont, amelyre az ember egész életét felépítheti. Az első lépés a hit útján valóban az ismeretlenbe, a bizonytalanba való belépés. Ilyen bizonytalanok lehettek a vak Bartimeus első lépései is Jézus felé. Már kifejezte, hogy hisz abban, hogy Jézus a Messiás és azért kéri tőle a látást. Hiszi, hogy egyedül ő képes meggyógyítani. A bizonytalan lépések után megérkezik Jézushoz, aki csodát tesz vele, s ettől kezdve megszűnik benne mindenféle bizonytalanság.

A hit az Isten-látás csodálatos élményét adja az embernek, segítségével megláthatunk valakit, akit testi szemünkkel nem láthatunk. Van-e bátorságom elindulni a hit útján?

A hit erejével

Urunk, Jézus! Első lépéseinket óvatosan, bizonytalanul tesszük meg a hit útján.

Az úton, amely az Isten-látás élményéhez vezet. Beismerem lelki vakságomat és segítségedet kérem, hogy láthassalak, felismerhesselek téged. Te meghallod, amikor téged szólítalak, mindig meghallod, amikor hozzád fordulok. Most is azzal a hittel járulok eléd, hogy segíts hitetlenségemen, gyógyítsd lelkemet! Add, hogy a hit által mindig felismerjelek téged!

Add nekünk a hit látásmódját! Add, hogy a hit megnyissa szemünket és szívünket, és felismerjük mindazt, ami üdvösségünkhöz szükséges! Add, hogy a hit erejével mindig a te utadon járjunk!

**Évközi 30.
vasárnap**
Jer 31,7-9
Zsid 5,1-6
Mk 10,46-52

Hétfő
Róm 8,18-17
Lk 13,10-17

Kedd
Róm 8,18-25
Lk 13,18-21

Szerda
**Szent Simon és
Szent Júdás Tádé**
Ef 2,19-22
Lk 6,12-19

Csütörtök
Róm 8,31b-39
Lk 13,31-35

Péntek
Róm 9,1-5
Lk 14,1-6

Szombat
Róm 11,1-2a.11-12.
25-29
Lk 14,1,7-11

Vasárnap
Mindenszentek
Jel 7,2-4.9-14
1Jn 3,1-3
Mt 5,1-12a